

عنوان مقاله:

تأثیر متقابل کاربرد و معنا بر فرم اشیاء

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای تجسمی، دوره 25، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

کیان دهقان - دانشگاه تهران، پردیس هنرهای زیبا، دانشکده معماری

قاسم مطلبی - دانشکده معماری پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

به طور عمده اشیاء در چرخه عمر خود با ابتکار یا اقتباس به وجود آمده، با گذر زمان فرم های مختلف به خود گرفته و در نهایت رها شده و از بین می روند. سوال های اساسی عبارتند از: فرم یک شیء بر چه مبنا و بر اساس چه فرآیندی و چگونه با نیازهای کاربردی و معنایی انسان مرتبط می شود؟ و دلیل بهره مندی برخی اشیاء از ارزش های نمادین چیست؟ این مطالعه، محیط زندگی را به عنوان سیستمی در نظر می گیرد که در آن انسان ها و اشیاء به طور مداوم باهم در تعامل اند تا محیط حالت تعادلی خود را حفظ کند. هدف پژوهش بررسی فرم شیء در چرخه عمر خود در مواجهه با خواست ها و نیازهای کاربردی و معنایی انسان است. انسان به جهت استفاده و فرم دادن به شیء، و شیء به وسیله قابلیت های بالقوه خود با انسان ارتباط برقرار می کند. روش این تحقیق کیفی است و با بهره مندی از فرآیندی استقرایی به دنبال تبیین تمام روابط ممکن بین کاربرد، معنا و فرم است. در یک فرآیند و مدل نه مرحله ای چگونگی توسعه فرم اشیاء در ارتباط با معنا و کاربرد مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. یافته ها نشان می دهد که علی رغم تغییرات در طول زمان فرم شیء نیازهای کاربردی و معنایی انسان را در سطوح مختلفی تامین می کند.

کلمات کلیدی:

فرم، معنا، کاربرد، محیط، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1775347>

